

השיעור השבועי כאייל תערוג

שיעורו השבועי של מו"ר ועמרת ראשנו
הרב אייל עמרמי שליט"א
מגדולי מזכי הרבים בדורנו
ונשיא ממלכת התורה 'כאייל תערוג'

שיחות מוסר ע"פ חסידות

שיעור חובה!!
איך מתקנים את קליפת הכלב??

גיליון רס"ז - פרשת מצורע / שבת הגדול

העלון מוקדש

לרפואה שלימה

הצלחת
אלי וחנה ואקנין
דוד דודי בן רחל חלי
אשרי חי בן ויויאן
הצלחה ופרנסה חיווג העון
לידה קלה
שובל ציונה בת חנה

לעילוי נשמת

ניב בן יפה
סחן בת מרים
אשר בן מסעודה ויחיא
שגית בת מרים
רונית בת ברכה
שולמית בת סמרה
שרה בת לילי
ירדנה בת שולמית

מזל בת מרים ז"ל
אברהם בן רחל ז"ל
אבי בת דונה ז"ל
ר' מאיר שריקי בן מסעודה ז"ל
לטיפה בת לילי ז"ל
אליהו חי בן רבינה ז"ל
אילן בן לידה ז"ל
רחל חלי בת מדין ז"ל
יוסף חיים בן מנטירה ז"ל

העלון מוקדש לעילוי נשמת **אילנה כתון בת מלכה** ת.נ.צ.ב.ה.
העלון מוקדש לע"נ **משה בן רחל ז"ל** | **שושנה בת לטיפה ז"ל** ת.נ.צ.ב.ה.

השיעור השבועי כאייל תערוג

מפי מו"ר ועט"ר הגאון הגדול הרב אייל עמרמי שליט"א

לקבלת העלון, להפצה והוספת מוקדים, להקדשות והנצחות ולכל ענייני העלון
אהרון | 052-9695044 | להפצת או קבלת העלון באיזורכם:

מרכז הארץ ירושלים ויהודה ושומרון	
054-7999768	יקנעם והאזור נתנאל
052-4605373	כרמיאל שחר דוד ויצמן
050-6096476	מעלות אלירן כהן
053-8280661	מגדל העמק משה סויסה
052-6161523	נהריה גיא
054-7724310	נווה שאנן נתנאל חיון
054-4320790	נתניה שמרון רוזנצוויג
054-6467078	עפולה אלי אסולין
052-4578972	צפת ומירון יוסף בן דוד
053-2730024	קצרין ברק פוגלהוט
052-5422265	קרית ביאליק שאול תשובה
050-9371476	קרית חיים עופר ביטון
052-6045037	קרית מוצקין אבי גזית
052-6994942	קרית שמואל אביעד זנו
055-6788517	קרית שמונה עמוס אליה
053-5882799	שלומי יובל
דרום הארץ	
050-4144121	אבן שמואל מיכאל לוי
052-5541715	אילת רון אליהו
054-7515500	אשדוד מרדכי בטיטו
053-2823666	אשקלון נדב משה
052-8847778	באר שבע אלמוג סרוסי
054-8405397	דימונה בן שושן
052-3840648	כרמי גת גיל-עד שושן
050-3240240	מושב איתן רועי קדושים
050-5922001	מושב זרחיה אברהם
055-5537680	מושב מנוחה יקיר
050-4304342	מושב רווחה אודי מישאל
058-4314314	ניר גלים מאור שטרית
052-4694367	נתיבות אדיר
052-7186779	ערד רחמים
050-6656562	קרית גת אביהו שקלים
052-6494317	קרית מלאכי ניסים
050-6462038	שדרות בן-ציון
חוץ לארץ	
1-380-50-5776453	אומן נחמן קלור
1-818-9345753	לוס אנג'לס הוד
1-910-9640474	מיאמי שבי
1-651-2464179	ניו יורק יוסי
050-4177727	אדם משה הלוי
050-4112334	אור יהודה יצחק
054-9739732	אחיזה אור יוסף
054-8780189	אפרת יוחאי ביטון
054-4461239	אריאל אביב פינטו
052-8347490	ביתר דניאל סעדי
050-2909702	בני ברק בן סעדה
052-2835442	בת ים כהן שמעונב
050-2233507	גבעתיים אלי פלאש
054-8348303	גדרה שי
050-6431554	גני תקוה שניר קהלני
054-5912934	חולון אורן
052-4624432	חשמונאים נאור
050-7990060	טלזסטון קרית-יערים יעקב
052-3715507	טלמון מאור נשיא
054-2919221	יבנה עמית
052-9695044	ירושלים ירון
054-5805367	כפר סבא אופיר דוד
054-7967670	לוד אדם
050-9876481	מושב ישעי אדיר באשרי
054-2639782	נס ציונה דוב
055-5580916	עמנואל עדי טרוממן
052-2756047	פתח תקוה יעקב בן אליהו
053-2466221	קרית עקרון אבישי משה
052-5002090	ראש העין הראל
054-7453096	ראשון לציון אלמוג
054-2390447	רחובות איתן אזולאי
053-7771784	רמלה אושרי חי ידידי מפיץ חדש!
053-3139506	רמת גן וקרית אונו עמרם
053-2239377	רעננה איתי שוורץ
050-4535354	שוהם גיא בן עמי
053-3145436	תל אביב מאיר
050-3564444	תל ציון (כוכב יעקב) עמית
צפון הארץ	
055-9191732	בית שאן חגי
054-2399998	הקרית והסביבה מרדכי אוהיון
058-3297724	חדרה
058-3888899	חיפה אהרן חזן
050-7300770	נשר אלמוג מזרחי
053-7328642	טבריה ינון אבוטבול

סך זאות חוברת אחת למקדבת 100 יבדל אקב"ה בסב"כ 1 ל"ה בלבד

המחנכים אהרן וליטל חלק בציכוי רבויים. אפרטאם אהרון - 052-9695044

גיליון רס"ז - פרשת מצורע / שבת הגדול

תוכן העניינים:

ד	למה בעל לשון הרע מתגלגל דווקא בבלב??
ה	מרתק!! חידוש עצום של ה"בן איש חי" למה בעל הלשון הרע מתגלגל דווקא בבלב?
ו	מה היה השורש של עוונות לשון הרע בבית שני?
ז	בגלל שכורש גדל אצל כלבה אז התגברה קליפת הכלב בבית שני!
ז	גודל ההקפדה של הקב"ה על מי שמדבר על בניו ואפילו עזה אליהו הנביא
ט	סיפורים אישיים מחזקים
ט	גודל הדקדוקן בשמיים בעניין חובות של הנפטר...
י	סיפורי צדיקים
י	רבי מאיר אבוחצירא

מוסר והשקפה (עין יעקב):

שיעור חובה!!

איך מתקנים את קליפת הכלב??

אומצא לַכִּלְבָּא וְכִמְה אָמַר רַב מְרִי
מִשֵּׁחַ אוֹדְנִיָּה וְחוּטְרָא אַבְתְּרִיָּה הֵי מִילִי
בְּדַבְרָא אֲבָל בְּמַתָּא לֹא דְאֵתִי לְמַסְכָּר.
אָמַר רַב פִּפְא לִית דְּעָנִי מַכְלָבָא וְלִית
דְּעֵתִיר מַחְזִירָא.

הגמרא בפסקה הזאת מסבירה
לנו את רחמיו המרובים של ה' על
הנבראים.

כמו שכתוב: "יִדְעַ צְדִיק דִּין דְּלִים"
(משלי כ"ט), הקב"ה יודע שהבריאה הכי

הגמרא במסכת שבת (דף קנ"ה)
כותבת כך:

"דְּרַשׁ רַבִּי יוֹנָה אֶפִּיתָחָא דְּבִי נְשִׂאָה:
מַאי דְּכָתִיב יוֹדֵעַ צְדִיק דִּין דְּלִים? יוֹדֵעַ
הַקְדוּשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּכָלֵב שְׁמוֹנוֹתָיו
מוֹעֲטִין לְפִיכָּה שׁוֹהָה אֲכִילתוֹ בְּמַעְיו
שְׁלֵשָׁה יָמִים כְּדִתְנֹן כֶּמֶה תִּשְׁהָה
אֲכִילתוֹ בְּמַעְיו וְיֵהָא טָמָא בְּכָלֵב שְׁלֵשָׁה
יָמִים מַעַת לַעַת וּבַעוּפֹת וּבַדְּגִים כְּדִי
שִׁתְּפוּל לְאוּר וְתִשְׁרַף. אָמַר רַב הַמְּנוּנָא:
שְׁמַע מִיָּנָה אוֹרַח אֶרְעָא לְמִשְׁדָּא

עזותו ולהתישה, וכמו שאומר ה"עין יעקב" שאם היה לכלב שפע, אז עזותו הייתה כל כך גדולה עד שלא היו יכולים לעמוד בתקיפות שלו, ולכן ה' עשה אותו עני ורעב כדי להתיש ולצמצם את העזות שלו.

כך גם ישראל שהם הכי עזי פנים מכל האומות, עם ישראל הוא העם הכי חוצפן בעולם ולכן כדי להתיש את עזותם, אז גם כן ה' נתן להם את העניות, כמו שכתוב: "יאה עניותא ליהודאי כברזא סומקי לסוסיא חיורי" (מסכת חגיגה), העניות יפה לישראל כמו חוט אדום על סוס לבן.

חשוב מאוד להביא את דברי ה"עין יעקב" שמוסיף שמי שלומד תורה אז הוא לא צריך את העניות הזאת, כי ממילא התורה מתישה אותו במקום העניות!!!

למה בעל לשון הרע מתגלגל דווקא בכלב???

בכל אופן הגמרא אומרת שהכלב הוא החיה הענייה בעולם כי יש לו עזות פנים, והוא בעל מריבה ותקיפות.

ורבי יוסף חיים מסביר שכידוע כל בעלי לשון הרע מתגלגלים בכלבים, כמו שכתוב: "וַיִּקְרָא לָהּ נָבַח בְּשֵׁמוֹ" (במדבר, ל"ב), מה זה "לָהּ"? ראשי תיבות: לשון הרע, שמי שמדבר לשון הרע אז ה' יהפוך אותו לנובח.

לשון הזהב של הרב: "כידוע בעל לשון הרע נקרא כלב, כמו שכתוב: "וַיִּקְרָא לָהּ נָבַח", ולכן ראוי להשליכו לכלבים",

ענייה, רעבה ואומללה בבריאה הזאת היא הכלב, ובגלל שה' יודע שמזונותיו מעוטים אז הוא ברא לו מנגנון בעיכול שכל אכילה תשהה במעיו שלושה ימים, ורק לאחר מכן האוכל מתעכל ומופרש לפסולת.

ועל זה אומר רב פפא "לִית דְּעֵנִי מְכַלְבָּא", שאין עני בעולם ככלב, ולעומת זאת אין עשיר בעולם כמו החזיר, כי מזונותיו מצויים לרוב והוא אוכל כל מה שהוא מוצא, אם זה שרצים, רמשים ולכלוכים.

כמובן שרבותינו לא היו זואולוגים ולא היה להם סתם עניין לתת לנו מידע על החיות אלא הכל זה "דְּבָרֵי חֲכָמִים וְחִידָתָם" (משלי, א') כדי להבין את נפש האדם ואת ההנהגה האלוקית.

ובאמת מסביר לנו ה"עין יעקב" שהכלב הוא הבריאה הכי ענייה בעולם כי הכלבים הם עזי נפש, הכלב הוא בעל המחלוקת הגדול ביותר, וכל מי שעובר לידו הוא נובח עליו, ואפילו אם זה בן מינו.

כמו שאומרת הגמרא שאין עז שבחיות כמו הכלב, והמהר"ל מסביר את זה על ידי המדרש שאומר שדתן ואבירם היו עזי נפש כמו הכלבים: "כי דתן ואבירם היו בעלי מחלוקת עזי נפש, וככה אמר עליהם המדרש שהיו עזי נפש, וכל עז פנים יוצא בעזותו מחוץ לדת, ועליהם נאמר: 'וְהַכְלָבִים עֲזֵי נֶפֶשׁ לֹא יִדְעוּ שְׂבָעָה' (ישעיהו, נ"ו)".

הכלב הוא העז שבחיות, ולכן הקב"ה דאג לעשות אותו עני כדי לשבור את

דיבר עליו לוקח לו את הזכויות, אז הוא נשאר עני ככלב בלי זכויות.

מרתק!! חידוש עצום של ה"בן איש חי" למה בעל הלשון הרע מתגלגל דווקא בכלב?

ה"בן איש חי" אומר שידוע לפי הרפואה שהרוק של הכלב מרפא לעומת הרוק של הסוס שממית, כלומר אם יהיה לאדם מכה והסוס ילקק אותה אז אותו אדם ימות אבל אם הכלב ילקק את המכה אז הוא יתרפא.

"כתיב חיים בלישנה ומוות בלישנה", יש חיים ויש מוות בלשון, כמו שכתוב: "מִן הַחַיִּים בְּיַד לָשׁוֹן" (משלי, י"ח), וזה מדובר לא רק על אדם שמדבר בגנותו של אדם אחר.

"ראיתי בספר החידושים שעל הסוס והכלב נאמר חיים ומוות ביד הלשון, הסוס אם ייגע ברוקו במקום מכה ימות", הרוק של הסוס עושה זיהום. "ולכן אם יהיה על הסוס מכה עושים לו סולם סביב גרונו שלא יתחכך ולא יחכך המכה בלשונו שבזה ימית את עצמו", אפילו אם יש לאותו סוס מכה, לא נותנים לו ללקק את אותה מכה כי הוא יזהם את הדם שלו ויגרום לעצמו למות.

"אך הכלב רוקו מרפא", אם יש לאדם פצע והכלב מלקק אותו בלשונו, אז בריר שלו יש אנטיביוטיקה שמרפאה את המכה.

"ולכן נאמר: מוות וחיים ביד הלשון" שיש בלשון אחת חיים (של הכלב) ובלשון

לוקחים את נשמתו של בעל לשון הרע וזורקים אותה בתוך הכלב.

"ואין עניא כמוהו כי בעבור דיבורים של לשון הרע הוא מאבד כל מצוותיו וזכויותיו", בגלל שאדם מדבר בגנות אנשים אז הוא מאבד את הזכויות שלו, וממילא הוא נשאר עני לא רק בגשמיות אלא גם ברוחניות.

חשוב לדעת שכל זה מדובר על אדם שמדבר רע על בן אדם אחר שעשה לו רע באמת, כי לשון הרע זה על אמת ולא על שקר, ואדם שמדבר שקר זה בהגדרה של "מוציא שם רע", ולכן כל ההגדרה ללשון הרע זה על אדם שמדבר דברים אמתיים אבל רעים על חברו.

ועל זה אומרת הגמרא במסכת ערכין: "כל המספר לשון הרע מגדיל עוונות כנגד שלוש עבירות - עבודת כוכבים וגילוי עריות ושפיכות דמים".

לשון הרע כנגד שלושת העוונות החמורים האלו, ואדם שהוא בעל לשון הרע אז ה' שונא אותו, אלא אם כן הוא מדבר לתועלת כדי לעשות שלום בין אנשים, אבל אם זה רק כדי לגנות את פלוני שעשה לו רע אז זה לא לתועלת וזה נקרא לשון הרע.

ועל זה אומר ה"בן איש חי" שבכלבים מגולגלים בדרך כלל אנשים שרגילים בלשון הרע, זאת אומרת אנשים שלא עבדו על עניין לשון הרע, שמדברים על אחרים שבאמת עשו להם רע.

"שנוטלים אמת המספר עליו ונשאר עני מרוד וריקם", בגלל שהאדם שהוא

השנייה מוות (של הסוס).

"ולכן בעל לשון הרע מתגלגל בכלב", בגלל שהפה של האדם הלך "והרג" אנשים אז התיקון שלו יהיה עכשיו לרפא אנשים ולכן יתגלגל בכלב. "נמצא הכלב מרפא בלשונו, ולכן זה המספר לשון הרע הזיק בלשונו יתגלגל בתוך כלב שמרפא בלשונו", זה התיקון שלו על זה שהוא גינה, השמיץ ולכלך על אחרים ואפילו שזה דברים שהם אמת.

ולכן כמה האדם צריך להיזהר מלשון הרע כי אז נאבד ממנו גם הגשמיות וגם הרוחניות!

מה היה השורש של עוונות לשון הרע בבית שני?

ה"בן איש חי" מסביר: כידוע בבית שני היה הרבה לשון הרע ולכן בית המקדש נחרב, ולכן האש שהיתה יורדת על הקורבנות היתה בצורת כלב.

בדרך כלל כשאדם היה מביא קורבן לבית המקדש היתה יורדת מהשמים אש בצורת אריה כדי לאכול את הקורבן, אבל כשלא היו עושים רצונו של מקום אז היתה יורדת אש בדמות כלב.

הבן איש חי אומר שביוונית קוראים לכלב "למאס" שזה אותיות של סמא"ל, ולכן כתוב בגמרא: "אמר רבי יוסי בי ר' חנינה כל המגדל כלב רע בתוך שלו עליו הכתוב אומר למס מרעהו חסד", אדם שמביא כלב לבית, בעצם מביא את הס"מ לתוך הבית, אלא אם כן זה

לצורך שמירה או הגנה.

ולכן לא תראו אדם חרדי שמגדל כלב בבית כי הס"מ קרוי על שם הכלב. ושואל ה"בן איש חי" למה זה קרה שהקלקול בבית שני היה דווקא בלשון הרע, והרי אנו יודעים שלכל דבר יש שורש?

ועונה ה"בן איש חי" דבר שהוא פלא גדול שמראה כמה כל דבר אצל ה' מחושבן!!

מסביר הרב שמי שבנה את בית המקדש השני זה כורש מלך פרס, והמילה "כורש" בפרסית פירושה כלב. ולמה קראו למלך כלב?? "היה מלך פרס ולא היה לו אלא בת אחת ויורשת מלכותו, והיה אוהב אותה עד מאוד", המלך היה אוהב את הבת הזאת שלו מאוד.

"ואחד משרי אביה התאהב בה ותהר לו", אחד מהשרים של המלך הביא ממנה ילד.

"ששמע אביה דבר זה, הרג את השר ושם את בְּתוּלָתוֹ במאסר. ובלידתה נתן את הילד למשרת לשלוח אותו במדבר", המלך הזה היה קצת "שרוט" ולכן הרג את השר הזה, ואת הבת הוא שם במעצר, ואת הילד שנולד ביקש לזרוק למדבר כדי שימות.

"ועשה כן ויניחיהו שם, וימן ה' כלבה אחת והניקתו", ה' ריחם על הילד הזה והביא איזה כלבה אחת שהניקה, האכילה ודאגה לו...

יתברך שמו של ה' שיכול לגרום לכלבה לגדל ילד, והאדם דואג מה עם

שזכר את שמותם של כל אחד מהם, (אולי כדאי שהחוקרים יבדקו אם החלב של הכלב

יכול לרפא אלצהיימר...)

"ולכן מטעם זה שנבנה בית המקדש על ידי כורש שניק מכלבה ונתגדל ממנה, גברה קליפת הכלב", כורש שבנה את בית המקדש ינק מכלבה, ולכן הקליפה של הכלב הייתה חזקה מאוד, וממילא כולם היו בעלי לשון הרע בימי בית שני.

תראו מה זה, אדם תורם לבית הכנסת או לשיבה ובזה הוא קובע מה יהיה העתיד של אותה ישיבה או בית הכנסת, הכסף שהוא נתן כבר משפיע מה יהיה באותו מקום.

אז גם כאן כורש נתן את הכסף לבית המקדש, ובגלל שהוא גדל אצל הכלבה אז מזה גדלה "קליפת הכלב" שהיא קליפת הלשון הרע.

"ולכן שלטה לשון הרע בבית המקדש השני", היו מדברים זה על זה רע ולא היו מפנימים לעצמם שהאדם הזה שפגע בו זה רק שליח ה' לפדות אותו בגלל שיש לו עוונות, וממילא אין מה לדבר עליו רע.

גודל ההקפדה של הקב"ה על מי שמדבר על בניו ואפילו שזה אליהו הנביא

ממשיך הרב:

"והיו מחטיאים את ישראל בעוון לשון הרע ששייך לה, ולכן הגאולה של בית שני שנבנה על ידי כורש תהיה רק על ידי אליהו הנביא כי 'אליהו' בגימטריה

ההלוואה שפלוגי לא מחזיר לו או מה עם הפדיון בעסק..."

"וגדל הילד הזה עם אותה כלבה", הייתה ממש כמו אמא שלו. "ונעשב בן חיל ונאספו אליו אנשים, והיה עליהם לשר", הוא נהיה מצביא.

"וכששמע המלך שהוא קיבץ אנשים רבים", פחד שהנכד הזה יקום עליו. "וזה השר נקרא כורש, ונתגדל והרג את המלך וכבש את כל פרס", כורש נשבע לה' שאם הוא ייתן לו לנצח את סבא שלו ולכבוש את פרס, אז הוא יבנה לו את בית המקדש.

בגלל שכורש גדל אצל כלבה אז התגברה קליפת הכלב בבית שני!

ה' שמע את בקשתו של כורש והוא הצליח לנצח את מלך פרס ולזכות בשלטון, ולכן הוא קיים את הבטחתו וביקש מעזרא ונחמיה לבנות את בית המקדש.

"וימלך על פרס וייכנע כל הארץ לפניו", הצליח לשלוט בכל הכיפה.

"ולכן כתוב שכורש היה לו זיכרון נפלא מאוד שכשהיה במלחמה היה לו שם מאות אלפי שכירים, והיה קורא כל אחד בשמו", הוא היה יודע את השם של כל אחד מהשישים אלף חיילים שלו!!

"והיא פלא. ואמרתי הואיל וינק מכלב בדרך נס, לכן זכה לזכירה כזאת בלבבו כי הכלב כולו לב", בגלל שהכלב כולו לב ונאמן לאדונו, וכורש ינק מן הכלב אז נהיה לו לב כזה לחיילים שלו עד

ישראל פעם אחת אז ה' "פיטר" אותו וביקש ממנו למנות את אלישע לנביא תחתיו "וְאֵת אֶלְיָשָׁע בֶּן שָׁפָט מֵאֶבֶל מְחֹלָה תִּמְשָׁח לְנָבִיא תַּחְתָּיָה", ומאז אליהו הנביא מדבר לפני ה' רק טוב על ישראל.

ולכן אנו קוראים לו אליהו הנביא "זכור לטוב" שמזכיר רק טוב על ישראל.

ובאמת בספרים הקדושים כתוב שאלהו יושב כל מוצאי שבת לפני הקב"ה וכותב את הזכויות והמצוות שעם ישראל עשו באותה שבת, ובגלל זה אנחנו מזכירים אותו בפיזטים של מוצאי שבת.

כך נלמד מזה גם אנחנו, וכל יהודי ילמד לדבר רק טוב על כל אחד מישראל ובטח לא לדבר לשון הרע על אף אחד, ובזכות זה נזכה לתקן את הפגם של בית שני, ונזכה לישועה וגאולה!!

'כלב' שמספרו חמישים ושתיים, ומבטל את קליפת הכלב".

אליהו הנביא זכור לטוב מדבר לפני ה' רק טוב על ישראל, כי פעם אחת הוא דיבר רע על ישראל לפני ה' ואמר: "כִּי עֲזָבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מִזְבְּחֶיךָ הָרָסוּ, וְאֶת בְּנֵיֶיךָ הָרְגוּ בְּחָרֶב, וְאֶתֶּר אֲנִי לְבַדִּי וַיִּבְקְשׁוּ אֶת נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ" (מלכים א', י"ט).

אליהו צועק לה' שעם ישראל רצחו את הרבנים, והקב"ה אמר לו שהוא לא רוצה לשמוע את הנבואות שלו יותר, אז מאז הוא דיבר רק טוב על עם ישראל.

תדעו לכם כלל גדול בעבודת ה', הרבנים והנביאים צריכים וחייבים להוכיח את העם כדי להחזיר אותם בתשובה, אבל לפני ה' צריך לדבר רק טוב על כולם, ואפילו על הרשעים ביותר כי "זִכָּאת וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כְסָאוֹ".

ולכן כאשר אליהו הנביא דיבר רע על

סיפורים אישיים מחזקים

גם לכם יש סיפור אישי? שתפו אותנו ונפרסמו. במייל: b0526558387 או בוואטסאפ: 052-9695044

גודל הדקדוק בשמיים בעניין חובות של הנפטר...

להלן סיפור מופלא אותו הביא למכבש הדפוס ר' משה מיכאל צורן הי"ו דברים שנאמרו מפני הרה"ג ר' יצחק זילברשטיין שליט"א רבה של רמת אלחנן ויש ללמוד ממנו עד כמה יש להתרחק מפני הגזל: לפני כארבע שנים, נפטר לבית עולמו הגאון ר' יוסף ניסן לשינסקי זצ"ל. מדובר בתלמיד חכם ששימש כר"מ ותיק וחשוב בשיבת 'ברכת אפרים' למעלה מעשרים שנים והעמיד דור של תלמידים. נוסף לכך, היה תלמיד של החזון אי"ש ועוד היה ידוע כי בימי נעוריו נבחן אצלו על חצי מהש"ס. היה ידוע כי ראש שמיים גדול, ובפרט היה נזהר ביותר בענייני ממונות ומכל דיני גזלות. כל חייו דאג הרב, שלא להיות חייב כסף לאף אדם שבעולם. כדי להבין עד כמה ר' יוסף נזהר מן הגזל זאת ניתן מהסיפור הבא:

פעם אחת, באחת השבתות התארח הרב בעיר 'קריית ספר'. כאורח חשוב התכבד הרב בעלייה לתורה. ואכן הרב עלה לתורה ובסיום הקריאה התנדב לקופת בית-הכנסת סכום מסוים. מיד עם צאת השבת, טרם חזרתו לעירו, אץ הוא במהרה אל בית הכנסת ושילם את החוב אל תוך קופת בית הכנסת על מנת שלא ישכח, חלילה, בטעות את הסכום אותו התחייב ונדב. והנה, ביום ראשון שלאחר השבת, התפרסמה הידיעה כי אותה קופה של בית הכנסת שלתוכה השליש את חובו נפרצה כנראה בשעות המאוחרות של מוצאי השבת על ידי גנבים והכספים שהיו בתוכה נלקחו השמועה בדבר הפריצה הגיעה בסיכומו של דבר גם לאוזניו של רבינו, ולמרות שעל פי ההלכה יצא הוא ידי חובת תשלום הנדר שלו, כיוון שהוא שילם את הסכום אותו התחייב

אך מכיוון שידע שסוף כל סוף הכסף שנדר לבית הכנסת לא הגיע לייעודו בקודש, שלח על ידי שליח שוב את סכום הכסף שהתנדב אל בית הכנסת. כה זהיר היה הוא בכל דיני ממונות ונדרים. ביום כ"א סיון, שנת ה'תשע"א לאחר שהרב נמצא ברחוב שדרות רמב"ן בבני-ברק במצב מעורפל כשאני חש בטוב, לפיכך הוא הועבר לניידת טיפול. אולם בדרך לבית הרפואה הצדיק לקה בדום לב והתבקש לבית עולמו.

בנו, הרב משה לשינסקי, מספר כי זמן מה לפני פטירתו, התארח אביו שוב בשבת בקריית ספר והתפלל בבית הכנסת של יוצאי ישיבת פונובז' ברחוב 'שדי חמד', ואף שם כיבדוהו בעליה לתורה. הרב עלה לתורה ובסיום הקריאה הודיע כי הוא מתנדב בסכום של חמישים שקלים לטובת בית הכנסת. והנה, במוצאי שבת, מיהר הוא לשוב לביתו. מאחר וכך היו פני הדברים, לפיכך הוציא שטר של חמישים שקלים מכיסו ומסרו לידי אברך מסוים ומינה אותו לשליח להעביר הכסף לגבאי בית הכנסת או לתוך קופת בית הכנסת.

לאחר מספר ימים לא נרגע הרב והתקשר לשליח כדי לברר, האם אכן עשה האברך את שליחותו נאמנה והעביר את הכסף לייעודו, כפי שהתחייב. משום מה התבשר כי האברך עדיין לא הספיק לעשות זאת. הרב לשינסקי לא נרגע ולא שקט והמשיך כל מספר ימים להתקשר לאותו שליח ולשאול, האם כבר הועבר הכסף לבית הכנסת, אך משום מה השליח התממה מסיבותיו הוא, והתשובה הייתה שלילית בכל פעם! . לאחר מספר שבועות נפטר הרב יוסף לשינסקי והתבקש לבית עולמו.

והנה, בשבת קודש פרשת 'ניצבים-וילך', השבת האחרונה של שנת ה'תשע"א, מספר חודשים לאחר פטירתו, התגלה הרב לשינסקי זצ"ל לאחד מחתניו ושאלתו בפיו: "מה עם חמישים השקלים, שנשארת חייב לבית הכנסת יוצאי פונובז'?" . חתנו, התעורר בבעתה והיה נרעש למראה החלום. הוא מיד התקשר לבני המשפחה וביקש לברר, מהו פשר הדבר והאם אכן הרב חייב סכום זה לבית-הכנסת. הם סיפרו לחתן כי טרם פטירתו התנדב סכום זה לבית הכנסת, והשאירו אצל אברך מסוים ומינהו כשליחו להעברת התרומה, אך עדיין הכסף לא הגיע לייעודו. מיד רץ אחד מבני המשפחה אל בית הכנסת של יוצאי פונובז' ושילם את החוב.

מעשה זה התפרסם לאחר מכן, וגדולי הרבנים ששמעו זאת, אמרו, כי לא לכל אדם שנפטר יש זכות להתגלות לבני ביתו ולהודיע להם על חוב ממוני המטריד אותו בעולם העליון. רק אדם שהיה מקפיד כל ימיו בענייני ממונות שלא להישאר חייב כסף לאנשים, רק אדם כזה, כמו שהיה הרב יוסף לשינסקי זצ"ל, זוכים לרדת לעולם שלנו ולבקש עזרה כדי להשלים את חובם.

שיחתו השבועית של מו"ר השיעור השבועי הרה"ג אייל עמרמי שליט"א

סיפורי צדיקים

רבי מאיר אבוחצירא - י"ז ניסן

למען תדע כי אין פה אלהינו (שמות ח', ו'). למען תדע כי אני ה' בקרב הארץ (שם פס' יח). בעבור תדע כי אין קמני בכל הארץ (להלן ט', ד). שלוש תדע אלה, הם: מציאות ה' יתברך, השגחתו, ויכולתו. 'אין כה' אלקינו, כי הוא מחויב המציאות, והוא הממציא את הכל, כל העולמות העליונים ותחתונים. 'כי אני ה' בקרב הארץ', אמר על השגחתו יתברך. 'בעבור תדע כי אין כמוני בכל הארץ', רומז על יכולתו יתברך, כי הוא יכול על כל היכולים (ש"ה הקדוש, 'נר מצוה' אות א').

סיפור השגחה מדהים ביותר, התרחש ביהודי ירא ה', שגר לפני כמה עשרות שנים במרוקו, וביום מן הימים החליט לעלות לארץ ישראל.

הבעיה היתה, שהיהודי לא ידע כלל קרוא וכתוב, ואפילו את צורת האותיות לא הכיר, וכאשר כמה מחבריו שמעו על כוונתו לעלות לארץ ישראל, לגלגו עליו והזהירו אותו: "בארץ ישראל האנשים מלומדים ואינטליגנטים, איך עולה על דעתך שתוכל להתקבל שם לעבודה?" בצר לו, **החליט היהודי התמים שילך להתייעץ עם מורו רובו - הגאון הקדוש רבנו מאיר אבוחצירא זצ"ל, וככל אשר יורה לו, יעשה**. רבי מאיר האזין ללבטיו, ואמר: "סע לארץ הקדוש, והסר חשש מליבך! הלוא הקב"ה מפרנס מקרני ראמים ועד ביצי כנינים, וכי הם יודעים קרוא וכתוב? ואף על פי כן הקב"ה מפרנסם, ולמה הינך חושש שה' יתברך לא יפרנס גם אותך?" כשהבחין רבי מאיר שהיהודי עדיין נתון בדאגה וחשש, אמר לו: "דע לך, שאם ירצה הבורא, דווקא בגלל שאינך יודע לקרוא ולכתוב, תהיה לך בס"ד פרנסה..."

היהודי החליט לציית לקול הצדיק, ועלה ארצה, ומיד בהגיעו נישק את אדמת ארץ ישראל. לאחר שהתאקלם מעט בארץ, שכר דירה, ופנה ללשכת העבודה כדי לחפש עבודה. המתין שעה ארוכה בתור, וכשהביט מסביב, וראה למול עיניו בני אדם צעירים ממנו, מלומדים ומשכילים, נתמלא במבוכה ותסכול, "איזה מעביד יעדיף אותי על פניהם של הצעירים המוצלחים האלו..." כשהגיע סוף סוף תורו, אמר היהודי לפקיד: "עליתי זה עתה לארץ ואני מחפש עבודה" - ומרוב לחץ ובלבול - "פלטע - לפטע" - "אך איני יודע קרוא וכתוב..." הפקיד רשם הכל לפניו, ומיידענו לא ידע את נפשו מרוב אכזבה, מדוע הייתי צריך לספר על בעייתי... אך התעשת וחיזק את עצמו באמונה בה' יתברך ובאמונת חכמים, שהקב"ה לא יעזבנו, אלא ידאג לפרנסתו. למחרת בבוקר, מתקבלת שיחת טלפון בביתו של היהודי, ממשרד הביטחון. "אתה מוזמן לראיון עבודה אצלנו, ובבקש שתגיע בהקדם".

היהודי הגיע למקום, וביקשוהו לשבת בחדר ההמתנה, עד שיפנו אליו. היהודי יושב וממתין שעה ארוכה, מתבונן באנשים הרבים שנסכים ויוצאים, אבל כלמיתאו אף אחד אינו מזמין אותו להיכנס. חולפות כבר שלוש שעות של המתנה מורטת עצבים, וכמעט שהאיש מחליט לשוב בחזרה לביתו. לפתע, קראו לו וביקשו שיכנס למשרד. הפקיד שישב שם, תחקר אותו מעט, ובעיקר התמקד על אי ידיעתו קרוא וכתוב. היהודי סיפר את האמת, "בצעירותי לא למדתי בבית ספר. לאחר מכן כשבגרתי, לא הצלחתי לקלוט את הקריאה והכתיבה".

וכאן, קם הפקיד ומודיע לו: "התקבלת לעבודה, אתה תועסק בחברה לפיתוח אמצעי לחימה... עבודתך תהיה - גריסת ערימות מסמכים..."

היהודי השתאה, כיצד התרחש הנס? אך מאוחר יותר, כשהתחיל לעבוד בשורות החברה, כבר הבין מה עומד מאחורי העסקתו; החברה היתה ניירת רבה מאוד, של מסמכים סודיים ביותר, שהיה צורך יום-יומי לגרוס אותם. אך כאן מנהלי החברה נתקלו בבעיה - מי יטפל בגריסת המסמכים; עובדי החברה הינם מהנדסים ומומחים לייצור נשק, ולא שייך לבזבז את זמנם בגריסת ניירות, ולהביא סתם עובד מבחוץ, הם חששו מאוד, שמא יקרא את המסמכים הביטחוניים החשאיים. הציג אחד המנהלים, לחפש אחר אדם שאינו יודע קרוא וכתוב, והוא יתעסק בגריסת המסמכים. בתחילה הדבר נשמע לשאר חברי ההנהלה הזו, היכן ניתן למצוא יהודי שכזה, אך בכל זאת הם פנו ללשכת העבודה, וביקשו שאם מגיע אליהם אדם שאינו יודע קרוא וכתוב, שידועו להם מיד. סיבבו מן השמים, שלאחר שהגיעה הבקשה ממשרד הביטחון, מיידענו יגיע ללשכת העבודה, וי'פלוט' שאינו יודע קרוא וכתוב... וכאן הודיעו אפוא למשרד הביטחון שנמצא עובד בשבילם, והם הזמינו אותו לראיון.

כעת התברר שהמתנה בחוץ למשך שלוש שעות, היתה לשם 'בחניה' - לברר האם הוא אכן לא יודע לקרוא. האיש הושב בחדר ההמתנה, כאשר מסביבו הונחו עיתונים וספרים מעניינים. המצלמה הנסתרת צילמה אותו, והפקיד שישב בפנים צפה בו דרך המסך שלוש שעות רצופות, לראות האם יציץ בעיתון. בשלכ מסוים, כעבור זמן ארוך של שעמום, הוא באמת נטל לידיו את העיתון, אבל הוא פתח אותו לרוחב... לאחר שעבר את המבחן, התקבל מיד לעבודה. היתה זו עבודה קלה ומסודרת, עם תנאים כלכליים מעולים שחבריו ה"מלומדים" לא חלמו עליהם...

והסיפור עדיין לא נגמר. לאחר שהיהודי נהנה במשך שנים ממשכורת הגונה, ברווח ולא בצמצום, החליט לצאת לפנסיה, ולקבל את דמי הפנסיה הגבוהה הנגיעים לו. אמנם לא חלף זמן רב, והנה מגיע אליו שליח מטעם החברה בה הועסק. "תשמע - פנה אליו - היינו בטווחים שנמצא עובד אחר תחתך, אך לא הצלחנו למצוא עוד אחד כמותך... נבקש שתחזיר לעבודה". היהודי התנצל ואמר שמעדיף להישאר פנסיונר. וכאן אמר לו השליח: "תחזור לעבודה, ונדאג שתמשיך לקבל פנסיה, וגם תזכה למשכורת מהחברה..."

היהודי סיים את סיפורו הנפלא ואמר: "זכיתי לראות בחוש, איך מתקיימים דברי מורי רבי, הגר"מ אבוחצירא זי"ע, שדווקא ספאת חסרון ידיעת הקריאה והכתיבה, אתקבל לעבודה; ומי יודע אילו כן הייתי יודע לקרוא, אם הייתי זוכה למצוא כזו עבודה..."

מוסדות 'כאייל תערוג'-הר חומה
בראשות מורנו ורבנו הרה"ג אייל עמרמי שליט"א

מאחלים לך ולבני משפחתך
פסח כשר ושמה

*אנא לאכול מן
הכחים ומן
הכסחים...*

להתקשרות עם המוסדות 1599-50-20-51

אמר הקב"ה:

אם אתה משמח את שלי -
אני משמח את שלך!

קמחא זרפסחא

עבור אברכים ונזקקים בקהילתנו הק'

העברה בנקאית:

בנק מרכנתיל,
סניף 635,

מ. חשבון 55208

באתר

'כאייל
תערוג'

ניתן להניח

בקופה על
שולחן הרב

